

PHANIAS

καὶ ψήκτραν δονακίτιν ἀπέπτυσσε καὶ λιποκόπτους
φασγανίδας καὶ τοὺς συλόνηχας στόνηχας,
5 ἔπτυσσε δὲ ψαλίδας, ξυρὰ καὶ θρόνον, εἰς δ' Ἐπικούρου,
κουρεῖον προλιπών, ἄλατο κηπολόγους·
ἔνθα λύρας ἤκουεν ὅπως ὄνος, ὤλετο δ' ἄν που
λιμώσσων εἰ μὴ στέρξε παλινδρομίαν.

VIII

ἠρίον οὐκ ἐπὶ πατρί, πολυκλαύτου δ' ἐπὶ παιδός,
Λῦσις ἄχει κενεὴν τήνδ' ἀνέχωσε κόνιν,
οὔνομα ταρχύσας, ἐπεὶ οὐχ ὑπὸ χεῖρα τοκῆων
ἤλυθε δυστήνου λείψανα Μαντιθέου.

POLYSTRATUS

I

δισσὸς Ἔρως αἶθει ψυχὴν μίαν. ὦ τὰ περισσά
ὄφθαλμοὶ πάντῃ πάντα κατοσσόμενοι,
εἶδετε τὸν χρυσέαισι περίσκεπτον χαρίτεσσι
Ἄντιόχον λιπαρῶν ἄνθεμον ἠιθέων.
5 ἀρκείτω· τί τὸν ἠδὺν ἐπηυγάσασθε καὶ ἄβρόν
Στασικράτη, Παφίης ἔρνος ἰοστεφάνου;
καίεσθε, τρύχεσθε, καταφλέχθητέ ποτ' ἤδη·
οἱ δύο γὰρ ψυχὴν οὐκ ἂν ἔλοιτε μίαν.